

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Jolanta Fedak

DSR-IV-0702-4-1-TW/10
dot. BPS/DSK-043-2620/10

M. Winiak *W. Dobrowolski*
S E K R E T A R I A T
Biuro Prac Senackich
Wpłynęło do... *21.04.10*
nr... *2796* podpis... *M*

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło do... *21.04.2010*

nr... *272* podpis.....

Warszawa, dnia *19* kwietnia 2010 r.

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu RP

Odpowiadając na wystąpienie Pana Marszałka z dnia 31 marca 2010 r. dotyczące oświadczenia senator Grażyny Sztrak złożonego podczas 51. Posiedzenia Senatu RP w sprawie rozważenia możliwości ustawowego zagwarantowania świadczenia pielęgnacyjnego dla rodziców lub opiekunów dzieci niepełnosprawnych, uprzejmie informuję:

Nie planuje się zrównania wysokości świadczenia pielęgnacyjnego, a tym samym i podstawy opłacania z budżetu państwa składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, za osoby otrzymujące świadczenie pielęgnacyjne, z wysokością minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Szacuje się, iż w 2010 r. przeciętna miesięczna liczba wypłacanych świadczeń pielęgnacyjnych wyniesie co najmniej 76 tys. Uwzględniając powyższą wielkość, zmiana polegająca na podniesieniu wysokości świadczenia pielęgnacyjnego do 1317 zł (wysokość minimalnego wynagrodzenia) oraz kwoty podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe oraz zdrowotne do 1317 zł, spowodowałaby **wzrost wydatków o co najmniej 885,8 mln zł rocznie (z kosztami obsługi 913,2 mln zł)**. Z tego wydatki na świadczenie pielęgnacyjne – ok. 766,3 mln zł (z kosztami obsługi), wydatki na składkę na ubezpieczenie emerytalne i rentowe – ok. 123,1 mln zł (z kosztami obsługi), wydatki na składkę na ubezpieczenie zdrowotne – ok. 23,8 mln zł (z kosztami obsługi).

Obecnie w budżecie państwa nie ma środków na pokrycie tak znacznego wzrostu wydatków na świadczenia rodzinne.

Należy podkreślić, że istotą świadczenia pielęgnacyjnego jest częściowe zrehabilitowanie osobie opiekującej się niepełnosprawnym członkiem rodziny utraty dochodu w związku z rezygnacją z aktywności zawodowej, a nie zastąpienie wynagrodzenia. Z istoty rzeczy każde świadczenie społeczne, a więc tak samo świadczenie pielęgnacyjne, jak i renta lub emerytura, służy tylko częściowemu zrehabilitowaniu utraty wynagrodzenia, a nie ma na celu w pełni wynagrodzenie to zastąpić. Stąd wysokość świadczenia społecznego zastępującego utracone wynagrodzenie nie może być na tym samym poziomie co wynagrodzenie. W przypadku świadczeń społecznych finansowanych przez budżet państwa, a nie w trybie składek ubezpieczeniowych, wysokość takiego świadczenia jest bezpośrednio związana z sytuacją budżetu państwa. Dlatego też aktualna wysokość świadczenia pielęgnacyjnego (520 zł – kwota, do której w ostatnim czasie – od 1 listopada 2009 r. – podwyższono wysokość tego świadczenia) odzwierciedla możliwości budżetu państwa w tym zakresie.

Należy również wskazać, że w związku z rozszerzeniem zakresu osób uprawnionych do świadczenia pielęgnacyjnego, co jest wynikiem orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 lipca 2008 r. (sygn. akt P 27/07) i z dnia 22 lipca 2008 r. (sygn. akt P 41/07) oraz uchylecia od 1 stycznia 2010 r. kryterium dochodowego, wydatki budżetu państwa na świadczenia pielęgnacyjne systematycznie rosną. Sytuacja ta ogranicza możliwość dalszego zwiększenia wysokości świadczenia pielęgnacyjnego.

Tym niemniej, mając świadomość, że aktualna wielkość wsparcia materialnego dla rodzin, w tym rodzin z osobami niepełnosprawnymi jest niewystarczająca, planuje się, że - jeśli tylko sytuacja finansowa państwa na to pozwoli – kierunkiem dalszych działań służących zwiększeniu wsparcia materialnego dla rodzin z dziećmi niepełnosprawnymi będzie podwyższanie wysokości świadczeń rodzinnych adresowanych do tych rodzin, w tym wysokości świadczenia pielęgnacyjnego.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że, zgodnie z art. 6 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1998 r. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.), do kompetencji organu właściwego (tj. wójta, burmistrza lub prezydenta miasta właściwego dla miejsca zamieszkania osoby otrzymującej świadczenie pielęgnacyjne) należy opłacanie, za osobę pobierającą świadczenie pielęgnacyjne, składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od podstawy odpowiadającej wysokości świadczenia pielęgnacyjnego przysługującego na podstawie przepisów o świadczeniach rodzinnych przez okres niezbędny do

uzyskania przez tę osobę okresu ubezpieczenia (składkowego i nieskładkowego) odpowiednio 20-letniego przez kobiety i 25-letniego przez mężczyznę (jednak nie dłużej niż przez 20 lat), który uprawni tę osobę do uzyskania emerytury lub wcześniej – w przypadku niezdolności do pracy – renty.

MINISTER
Jolanta Fedak